

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Cinkciarz.pl sp. z o.o.

Bij beschikking van 28 mei 2020 heeft het Hof (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toegelaten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) op 11 mei 2020 — MN, DN, JN, ZN/X Bank

(Zaak C-198/20)

(2020/C 304/06)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: MN, DN, JN, ZN

Verwerende partij: X Bank S.A.

Prejudiciële vragen

1) Moeten artikel 2, onder b), van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (¹), artikel 3, leden 1 en 2, en artikel 4 van richtlijn 93/13, alsmede de hiernavolgende overwegingen ervan:

- de consument moet in het kader van een mondelinge overeenkomst dezelfde bescherming genieten als in dat van een schriftelijke overeenkomst en, in dat laatste geval, ongeacht het feit dat de voorwaarden daarvan in een of in meer documenten zijn vervat;
- de beoordeling, aan de hand van de vastgestelde algemene criteria, van het oneerlijke karakter van bedingen, met name met betrekking tot beroepsactiviteiten met een openbaar karakter betreffende collectieve diensten waarbij een solidariteit tussen de gebruikers wordt vooropgesteld, moet worden aangevuld met een middel voor de afweging van de onderscheidene belangen die in het geding zijn; dit is de goede trouw; bij de beoordeling van de goede trouw moet er in het bijzonder worden gelet op de min of meer sterke respectieve onderhandelingsposities van de partijen en op de vraag of de consument op enigerlei wijze ertoe is aangezet zijn instemming met het beding te betuigen en of de goederen of diensten op speciale bestelling van de consument zijn verkocht of geleverd; de verkoper kan aan de eis van goede trouw voldoen door op eerlijke en billijke wijze te onderhandelen met de andere partij, waarvan hij de legitieme belangen in aanmerking dient te nemen;
- de overeenkomsten moeten in duidelijke en begrijpelijke bewoordingen worden opgesteld, de consument moet daadwerkelijk gelegenheid hebben om kennis te nemen van alle bedingen en in geval van twijfel prevaleert de voor de consument gunstigste interpretatie;

in het licht van de punten 16 en 21 van het arrest van het Hof van 3 september 2015, Costea, C-110/14, EU:C:2015:538, en de punten 20 en 26 tot en met 33 van de conclusie van advocaat-generaal Cruz Villalón in deze zaak, EU:C:2015:271, aldus worden uitgelegd dat elke consument recht heeft op de door richtlijn 93/13 geboden consumentenbescherming?

Of geldt deze consumentenbescherming alleen voor een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument, zoals wordt gesuggereerd in punt 74 van het arrest van 30 april 2014, Kásler en Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282? Met andere woorden: kan de nationale rechter vaststellen dat contractuele bedingen oneerlijk zijn, ongeacht welke consument de betrokken overeenkomst heeft gesloten, of kan hij dat alleen met betrekking tot bedingen van een overeenkomst die is gesloten door een consument die kan worden beschouwd als een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument?

- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag luidt dat de door richtlijn 93/13 geboden consumentenbescherming niet voor elke consument geldt maar alleen voor een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument, kan een consument dan als een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument worden beschouwd indien hij, voorafgaand aan de sluiting van een aan een vreemde valuta gekoppelde en voor een periode van 30 jaar gesloten hypothecaire kredietovereenkomst ten bedrage van 150 000 PLN, deze overeenkomst niet heeft gelezen? Kan aan een dergelijke consument bescherming uit hoofde van richtlijn 93/13 worden geboden?
- 3) Indien het antwoord op de eerste vraag luidt dat de door richtlijn 93/13 geboden consumentenbescherming niet voor elke consument geldt maar alleen voor een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument, kan een consument dan als een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument worden beschouwd indien hij weliswaar kennis heeft genomen van het ontwerp van de aan de vreemde valuta gekoppelde en voor een periode van 30 jaar gesloten hypothecaire kredietovereenkomst ten bedrage van 150 000 PLN, maar deze niet volledig heeft begrepen en desondanks niet heeft geprobeerd om deze te begrijpen alvorens hij de overeenkomst heeft gesloten en met name heeft nagelaten de andere contractpartij, die een bank is, te verzoeken de inhoud van de overeenkomst en van de afzonderlijke bepalingen ervan toe te lichten? Kan aan een dergelijke consument bescherming uit hoofde van richtlijn 93/13 worden geboden?

(¹) PB 1993, L 95, blz. 29.

**Hogere voorziening ingesteld op 12 mei 2020 door Claudio Necci tegen de beschikking van het
Gerecht (Vierde kamer) van 25 maart 2020 in zaak T-129/19, Necci / Commissie**

(Zaak C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Claudio Necci (vertegenwoordigers: S. Orlandi en T. Martin, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- De beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 25 maart 2020 in zaak T-129/19, Necci/Commissie, vernietigen;
- De zaak naar het Gerecht van de Europese Unie terugverwijzen voor een nieuwe uitspraak;
- De beslissing omtrent de kosten aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant vordert nietigverklaring van de beschikking van 25 mei 2020 in zaak T-129/19, waarbij het Gerecht van de Europese Unie zijn beroep tot nietigverklaring niet-ontvankelijk heeft verklaard en hem heeft verwezen in de kosten.

Rekwirant voert hiertoe drie middelen aan:

Het eerste middel is ontleend aan een verkeerde opvatting van het voorwerp van het geschil, doordat het Gerecht van de Europese Unie heeft geoordeeld dat het besluit van 18 juli 2011 nadelig was voor rekwirant.